

M O N T E A L E G R E

=====

MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná -- Brasil

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 171, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. Groenveld
Englumstraat 9
Oldehove Gn.

gaarne z.d. h. j. ab. op giro n.o. om kosten te besparen. Gironr 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil Cr\$ 3.000 per halfjaar.

In Nederland of elders: f. 4,75 of Am\$ 1,50, per hlfjr.

Verschijnt op het einde van elke maand.

=====

I N H O U D:

Pag. 2	Schriftoverdenking.
" 3	Onderwijs (liederen uit Openbaring)
" 4	Mededeling van het Consulaat.
" 5	Novidades do Brasil.
" 7	Boekbespreking.
" 8	Gedicht.
" 9	Rubriek voor de Vrouw.
" 10	Techniek - Magnetisme III
" 11	Kritische Kroniek.
" 12	Persschouw.
" 13	Wij lezen samen de Institutie.
" 15	Mensen en omgeving buiten de kolonie.
" 16	Botsing tussen....
" 17	Het Weeroverzicht.
" 18	Verenigingsnieuws. Advertentie.

=====

OCTOBER 1966

1e Jaargang, no 10.

=====

=====

S C H R I F T O V E R D E N K I N G

=====

Type van Jahwe.

Zulks komt ook voort van den Heere der heirscharen.

Jesaja 28 : 29a.

De landbouwer, die in het zaaien, ploegen, oogsten, zich leerling toont van God, wordt daarin tevens type van Jahwe. Ook dit toont Jesaja ons. Zo immers als die boer daar handelt, zó handelt ook de Here, de Verbonds-god? "Zulks komt ook van den Heere voort". Ook Hij pleegt in zijn regering van de volkeren te zaaien en te ploegen, te dorsen en te oogsten. Hier breekt Hij de grond open, ginds laat Hij haar weer effen worden. De voren trekt Hij diep aan de éne plaats, ondiep aan de ándere. Hij dorst, en slaat op onderscheiden wijze; hier met geweld, en daar met zachtheid. En altijd weer heeft Hij bij elk van zijn onderscheiden handelingen zijn éne doel voor ogen, dat Hij altijd bereikt.

Nu lette men er op, dat de landbouwer niet type van "God" heet, doch: type van "Jahwe". De naam Jahwe duidt God in een bepaalde zin aan. Jahwe heet Hij in de verbondskring, in het genadeverbond.

Een klein trekje, - maar men verwaarloze het niet. Want er ligt een lering in.

Oppervlakkig te werk gaande, zou men immers zó kunnen redeneren: het is geen wonder, dat de landman type van God is. Immers, hij heeft uit Gods eigen schepping de wetten áfgelezen, die God er in gelegd heeft, en ook daarnaar gehandeld. En dus, nu kan men straks uit wat die landman doet, natuurlijk Gods wetten weer teruglezen. De leerling zag het van de meester af, dús kan een ieder uit het werk van dezen leerling ook weer het werk van de meester leren kennen, of herkennen.

Toch is dit onjuist gezien. Het lijkt te veel op de z.g. "natuurlijke theologie", die soms meende, dat men om God te kennen niet meer te doen had, dan de natuur te bestuderen. Niemand kan uit de natuur zonder het Woord aflezen, wat Gods diepste wil is, of zijn hoogste werk. De natuur van heden is niet die van morgen. De "wetten", die voor heden gelden, zullen eens de wereld niet meer binden. Vandaag is de landman nodig; er wordt gegeten en gedronken, hier. Vandaag roept de akker van de één steeds om de tweede van de ander; want in de wereld van vandaag wordt nog getrouwd; de mensheid wast nog.

Maar op de nieuwe aarde straks, trouwt men niet meer, en eet ook niemand meer. Dan leest niemand uit het werk van de landman Gods "regels" af; hij bestaat niet meer.

Maar, dit niet alleen. Er is nog een reden, waarom geen mens uit het bedrijf van de boer zo maar de Heere in zijn beleid verstaan kan. De Heere werkt tenslotte anders dan zijn leerling op het veld.

Wanneer deze laatste vijftig jaren op het veld werkt, dan moet hij ook vijftig keer dat jaarproces doorlopen van ploegen-zaaien-oogsten.

Maar God de Heere ploegt de grond maar één keer, zaait maar één keer, oogst maar één keer. Althans, indien men let op het groot geheel der dingen. Bij Hem geen wederkeer van de zelfde dingen telkens maar weer. Hij noemt zijn werktijd: "dag des Heeren". Dat is dus één "dag", zo men wil: één werktijd, één grote periode. Zij strekt zich uit van het oude paradijs tót aan het nieuwe. Hoe zou men dát nu kunnen "teruglezen" uit het werk-van-repetitie van de boer?

Ach neen, er is geen sprake van, dat de leerling van de meester automatisch type van de meester worden zou. Ook hierom niet: de leer-

ling maakt fouten, de meester niet. Wie uit het knoeiwerk van de leerling de methode en het werk van de meester "teruglezen" wil, die kan dat slechts, als hij de meester zelf in kennis evenaart of overtreft, en de leerling mét de meester grondig kent. In elk ander geval zou hij b.v. de fouten van de leerling de leermeester in de schoenen schuiven.

Dus blijft er voor ons maar één uitweg over: slechts dan kan men vanuit het werk van de akkerman, die leerling is van "Gód", het werk van de Verbonds-God op zien blinken door het geloof, wanneer men door die Heere zelf is wijs gemaakt tot zaligheid. Wanneer men door het Woord van God geleerd heeft hoe God zijn volk tot "HEERE" werd. Wanneer men in de aanschouwing der natuur discipel van de Schrift is geworden. Dán weet men, dat, als het er op áánkomt, de geschiedenis van kerk en wereld slechts één keer ploegtijd, één keer zaaitijd, één keer oogsttijd heeft gekend of kennen zal.

Maar ook iets anders leert men dan. Men hoort dan, dat Gods genade tot onze natuur ingaat. En omdat nu onze natuur zélf aan de kringloop is gebonden, zélf aangewezen is op dat telkens weer terugkeren van het proces van zaaien-ploegen-oogsten, dáárom komt God óók tot op zekere hoogte met dezelfde grondbewerking steeds in ons leven voor den dag. Levensprocessen krijgen zó een grondtype. Beproevingen ook. Zo komen er óp- en néérwaartse bewegingen, voor een deel naar vaste schema's, in het leven van de enkeling, van een geslacht, een kerk, een volk. In die alle is een zekere wetmatigheid; maar een die ons waarschuwt voor valse rust. Want alle regelmaat is slechts betrekkelijk. De laatste waarheid is, dat niets zich repeteert, dat de jaaroogst van "God" een andere is dan de oogst des Heeren in den énen "dag des Heeren". Dien rekent men niet na. Slechts in het geloof weet men, dat God Jahwe zijn doel bereikt en met zijn genade trad in de natuur, die met ons haar geschiedenis doorloopt tot op de laatste ure van de "dag des Heeren".

Uit: Schriftoverdenkingen van wijlen Prof. Dr K. Schilder.
Deel II, afl. 2, blz. 153.

ONDERWIJS

SAMEN ZINGEN

We geven hier nog een berijming van gedeelten uit Openbaring zoals wij dat deden in het Augustus-nummer.
Dit lied kan gezongen worden op de melodie van Psalm 35.

DIE HEILIG IS, WAARACHTIG LEEFT

Die heilig is, waarachtig leeft,	Openb. 3 : 7
en Die de sleutel Davids heeft,	
Die opent en niet één zal sluiten:	
Hij werpt de bozen eeuwig buiten.	
Zie, 'k geef daar Ik uw werken weet,	
een deur, die 'k voor u open deed;	: 8
omdat gij met uw kleine kracht	
Mijn Woord niet loochent of veracht.	

Die zeggen van Gods volk te zijn,
 maar liegen, want ze zijn niet Mijn,
 geef Ik uit Satans synagoge;
 zie voor uw voeten neergebogen
 zal Ik hen brengen door Mijn kracht.
 Zij zullen komen door Mijn macht.
 Waar 't licht Mijs aanschijns zich verhief,
 erkennen zij: Ik kreeg u lief.

Vers 9

Omdat gij het bevel bewaart,
 volhardend op Mij wachtend waart,
 zal 'k uit de ure der verzoeking
 ook u bewaren voor vervloeking,
 het uur dat eens, hoe 't oordeel toeft,
 elk, die op aarde woont beproeft.
 Houd wat gij hebt en kus den Zoon,
 dat niemand neme uwe kroon.

vers 10

Ik schrijf op hen de naam Mijs Gods.
 Ik maak hem tot een zuil en rots,
 die eeuwig in Gods huis zal blijven.
 Mijn nieuwe naam zal 'k op hem schrijven.
 Hoe roept de Geest met luider stem:
 Straks woont in 't nieuw Jeruzalem,
 dat van de hemel nederdaalt,
 die d' overwinning heeft behaald.

vers 12

(Dichter: Adriaan van Boven.)

A.N.

 + + MEDEDELING VAN HET CONSULAAT DER NEDERLANDEN IN CURITIBA.
 +

TIJDELIJK VERBLIJF IN BRAZILIE

Het blijkt, dat de bestaande voorschriften inzake tijdelijk verblijf in Brazilië op verschillende manieren worden uitgelegd.

De Consul-Generaal van Brazilië te Rotterdam verklaart, dat Nederlanders zonder visum dit land mogen binnenkomen en er 90 dagen mogen verblijven. Dit verblijf kan echter tot ten hoogste één jaar worden verlengd.

De Delegado de Estrangeiros in Curitiba verklaart, dat de Nederlanders, die zonder visum binnenkomen 90 dagen mogen blijven en ten hoogste voor 90 dagen verblijfsverlenging kunnen krijgen. Nederlanders, die met een (betaald) visum voor 180 dagen binnenkomen, kunnen één maal een verlenging voor 180 dagen krijgen.

Ten einde een duidelijke uitspraak inzake de juiste interpretatie van de voorschriften te verkrijgen, heeft de plaatselijke Delegado zich tot de Minister van Justitie in Rio de Janeiro gewend. Uit diens antwoord blijkt, dat de uitlegging van de Delegado de Estrangeiros de juiste is; die van de Consul-Generaal van Brazilië in Rotterdam is derhalve onjuist.

In verband met het vorenstaande doen in Brazilië wonende Nederlanders die familiebezoek verwachten, er dus goed aan hun familieleden in te lichten.

Geldt het een kort bezoek van ten hoogste 90 dagen, dan kan men zonder visum reizen. Het verblijf kan ten hoogste tot 90 dagen worden verlengd. Wil men langer blijven, dan is een visum van 180 dagen nodig. Dit kan ten hoogste met 180 dagen verlengd worden. T. van den Berg.

Novidades do BRASIL

Periode 10 augustus - 10 september 1966.

Algemeen

Op 3 september j.l. hebben in 12 van de 26 deelstaten, waaronder São Paulo, Rio Grande do Sul, Amazonas, Bahia en Pernambuco, indirecte gouverneursverkiezingen plaats gehad. Zoals lang te voren was voorzien - de namen van de nieuwe gouverneurs waren al dagen eerder in de pers aangekondigd - zijn alle kandidaten van de regeringspartij ARENA zonder moeilijkheden gekozen. De oppositiepartij MBB had tevoren bekend gemaakt niet aan deze verkiezingen, die ondemocratisch werden geacht, te zullen deelnemen. In enkele Staten, zoals São Paulo en Rio Grande do Sul, had de oppositie aanvankelijk goede tegencandidaten willen stellen, doch de eventuele verkiezing daarvan werd door de regering a priori volkomen onmogelijk gemaakt (o.m. door het dreigen met ontzetting uit politieke rechten van oppositie-afgevaardigden), weshalve deze kandidaten lang voor de verkiezingen waren ingetrokken. In de praktijk heeft de president dus door de regeringspartij ARENA hem welgevallige gouverneurs laten aanwijzen.

In het Noord-Oosten heeft zich een conflict voorgedaan tussen de clerus onder leiding van de aartsbisschop Helder Câmara van Recife en de plaatselijke legerleiding. De benoeming van een nieuwe commandant van het IV-de leger heeft de gemoederen intussen wat afgekoeld, doch de oorzaak van de tegenstellingen is nog geenszins weggenomen. Afgezien van het (politieke) feit, dat een deel van de moderne RK-geestelijkheid die een vooruitstrevende Christelijke democratie voorstaat weinig waardering opbrengt voor de huidige regeringsvorm en de daaruit voortvloeiende overheersende militaire invloed, ligt de moeilijkheid in het Noord-Oosten voornamelijk op het sociale vlak, namelijk in de benadering van het ondervoede en onderontwikkelde volksdeel. Dit laatste maakt in het Noord-Oosten de meerderheid van de bevolking uit. Beide, zowel de geestelijkheid als de militairen, voeren in feite een strijd tegen een gemeenschappelijke vijand: de communistische of neo-castristische invloed. De Kerk, door te trachten bij te dragen tot een verbetering van de levensomstandigheden en door steun te verlenen aan de arbeidende klasse in hun strijd voor betere arbeidsvoorwaarden. Deze strijd richt zich echter uit de aard der zaak veelal tegen de grootgrondbezitters en industriëlen. De militairen keuren deze activiteit van de Kerk op zich zelf niet af, doch hebben bezwaar tegen de naar hun mening te felle ("demagogische") wijze, waarop Mons. Helder Câmara c.s. zich achter deze zaak plaatsen. Zij menen, dat het volk maar al te gemakkelijk zou kunnen worden opgezweept en dat communistische agitators niet zouden nalaten een dergelijke toestand uit te buiten, hetgeen gemakkelijk een subversieve beweging ten gevolge zou kunnen hebben. Een onvoorzichtige circulaire afkomstig van een der generaals waarbij bepaalde geestelijken werden beschuldigd van communistische ideeën aan te hangen, was directe aanleiding van het conflict tussen de legerleiding en de meergenoemde aartsbisschop, die overigens prompt uit alle delen van het land adhesiebetuigingen ontving. Met een bezoek van president Castello Branco aan het Noord-Oosten en de benoeming van een nieuwe commandant schijnt voorshands de goede verhouding te zijn hersteld.

De geruchten dat getracht wordt de oppositie en andere tegenstanders van het huidige regime (van extreem links tot extreem rechts) in een zg "breed front" te organiseren, nemen toe. Volgens deze berichten hoopt men populaire politici als de ex-presidenten Kubitschek, Quadros en

Goulart, alsmede Lacerda, Brizolla en zelfs de ontevreden "harde lijn" officieren van het leger samen te brengen in één beweging tegen de regering Castello Branco. Alhoewel het niet waarschijnlijk is, dat genoemd "breed front" spoedig tot stand komt, daar het samenbrengen in één beweging van genoemde uiteenlopende stromingen verre van eenvoudig zal zijn, wordt de gang van zaken toch met enige zorg door de regering gevolgd.

Economie.

De berichten over de economische ontwikkeling zijn nogal tegenstrijdig. Het bedrijfsleven beklaagt zich nog steeds over de krapgeldpolitiek ondanks de recente reeks maatregelen ter verbetering van het kredietstelsel. De ondernemers wijzen bij hun kritiek op de financieel-economische politiek op het grote aantal faillissementen en aanvragen om surceance van betaling. De regering is echter van oordeel, dat de betreffende bedrijven nimmer op gezonde economische basis hebben geopered en dat de scheiding van kaf en koren nu eenmaal het onvermijdelijke gevolg is van de terugkeer naar een gestabiliseerde volkshuishouding. Nochtans maakt de economische toestand een gezondere indruk dan vorig jaar om deze tijd.

Gegevens over de productie gedurende de eerste 7 maanden kunnen als bewijs hiervoor worden aangevoerd. De staalproductie bijvoorbeeld, nam tenopzichte van vorig jaar met ca. 3% toe. De petroleumwinning door de Petrobras, optimistische berichten over nieuw aangeboorde oliebronnen ten spijt, bleef ongewijzigd op 3 miljoen vaten per maand, doch de geraffineerde olie nam met 1 miljoen vaten toe tot een totaal van 12 miljoen vaten per maand. Het duidelijkst merkbaar was het herstel van de automobiel-industrie. Tot 1 augustus jl. werden 136.000 voertuigen afgeleverd tegen 93.000 in gelijk tijdvak in 1965. De branches cement tractoren, synthetische rubber en krachtstroom ondergingen eveneens een bescheiden expansie. In de basisindustrie heeft zich derhalve een herstellende tendens geopenbaard.

In de landbouwsector boeken, volgens oogstramingen, de opbrengsten van de volgende gewassen achteruitgang: fruit, groenten, aardappels, granen (rijst en mais), bonen en koffie. Bonen worden momenteel zelfs uit Mexico geïmporteerd. De opbrengsten van katoen, olieachtigen, suikerriet, cacao en aardnoten zullen naar schatting toenemen.

De stijging van de kosten van het levensonderhoud beliep in augustus 2,7%, waardoor het totale geldontwaardingsproces vanaf 1 januari 32,2% beloopt. Dit is nog wel iets minder dan over dezelfde periode in 1965, toen het 34,3% bedroeg. Gezien deze gegevens vraagt men zich toch wel af, of het de regering zal gelukken onder het inflatiecijfer van 1965 (45,3%) te blijven.

De in omloopbrenging van de harde cruzeiro, de zogenaamde "Cruzeiro novo" (Cr\$N), die een symbool zal moeten zijn voor de monetaire stabiliteit, is in ieder geval voorshands uitgesteld tot tegen 1967.

Zoals in het vorige verslag werd aangekondigd, zijn de nieuwe muntbiljetten van Cr\$ 10.000 (f. 16,=) in circulatie gebracht. Dit is momenteel het biljet van de hoogste waarde.

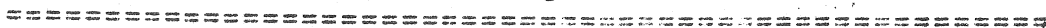
Varia

Een onderzoek onder 5650 studenten aan de federale universiteit te Rio de Janeiro heeft aangetoond, dat 53,1% werkstudenten zijn en daarvan 50,6% een werkkring hebben, die verband houdt met het onderwerp hunner studie. 35,8% van de studenten werken 5 tot 7 uur per dag.

BOEKBESPREKING

Roberto S. Kapp: A Confederação Evangelica do Brasil
e
O Evangelho Social.

Reeds lange tijd wacht dit boekje op een bespreking in ons blad. Het telt 91 bladzijden. Een paar hoofdstukken zijn voor ons van bijzonder belang. Want wel geeft het algemeen oriënterend materiaal over de Wereldraad van Kerken ons brede vogelvluchten, maar bijzondere aandacht aan Latijns Amerika wordt daarin meestal niet gegeven. Daarom zullen we trachten u de hoofdinhoud van de hoofdstukken 2 en 3 weer te geven.

De Confederação Evangelica do Brasil wordt gevormd door:

Igreja Christã do Brasil;
Igreja Episcopal Brasileira;
Igreja Evangelica de Confissão Luterana no Brasil;
Igreja Metodista do Brasil;
Igreja Metodista Livre do Brasil;
Igreja Presbiteriana do Brasil;
Igreja Presbiteriana Independente do Brasil;
União de Igrejas Evangélicas Congregacionais e Cristãs do Brasil;
Igreja do Evangelho Quadrangular.

Het oprichtingsjaar van de Confederação was 1934.

Daarin werden toen samengesmolten de União de Escolas Dominicais (1911), de Comissão Brasileira de Cooperação (1915) en de Federação de Igrejas Evangélicas (1933).

Het jaar 1916 is het startjaar van de eucumenische beweging in Brasil, en in heel Latijns Amerika. De mensen, die een belangrijke rol in de Confederação Evangélica do Brasil speelden, bezochten de verschillende eucumenische conferenties: De eerste was het congres in Panama in 1916. Een uitspraak: "Het congres moet alle waarheids- en goede elementen in de andere godsdiensten erkennen."

De volgende conferenties werden gehouden in Montevideo (1925) en in Havana (1929). Op dit laatste congres zei één der afgevaardigden: "Wij zijn niet gekomen om het Rooms-Katholicisme aan te vallen, wij kwamen om sociale, geestelijke en morele problemen te bestrijden" Een ander: "Ik ben opgeleid aan het Rooms Katholiek Seminarie in Spanje, en aan het Presbiteriaans Seminarie in de Verenigde Staten, maar mijn christendom is gebaseerd op geen enkele school. Jezus Christus is de basis; Zijn liefde voor de wereld en voor mij".

In 1916 in Panama was er nog een sterke oppositie tegen Rome, maar in Havana had men als werkthema de conclusies van de conferentie te Jeruzalem (1928). Volgens deze conferentie kan de taak der kerken aldus geformuleerd worden: "Het christendom moet zich niet tegenover de heidense godsdiensten opstellen, maar zich aanpassen bij het goede, dat erin gevonden wordt". De geest van deze conferenties werd gepropageerd door die mensen, die ook de grondslag legden voor de Confederação.

Na de 2e Wereldoorlog werd in Amsterdam de Wereldraad van Kerken opgericht. Zuid Amerika was niet aanwezig. Men beschouwde Zuid Amerika als orthodox. Maar men probeerde wel er binnen te dringen. Er werd een vergadering belegd in Buenos Aires. Drie mensen uit de Wereldraad zorgden, dat ze een uitnodiging kregen voor die vergadering. De uitnodigingen hiervoor werden verzonden door de secretaris van de Congregação. De conferentie werd geleid door Zuid Amerikanen, die enthousiast vóór de Wereldraad waren. Hoe "onschuldig" alles was bleek duidelijk,

toen I.C.C.C.-mensen uit Noord Amerika de toegang tot de conferentie werd ontzegd. In Argentinië en Brasil sloegen de I.C.C.C.-mensen alarm zodat van de zijde der Wereldraad werd opgemerkt: "In Brasil is iets gebeurd, waardoor de geest van samenwerking en het eucumenisch perspectief bij de Braziliaanse Presbyterianen schade heeft geleden. De grote Confederação Evangélica do Brasil begon haar gewone dynamiek en eucumenische interesse te verliezen. De voornaamste reden van dit tragisch gebeuren is de invloed van het optreden van een groep protestantse Noordamerikanen, die het vernietigen van de broederschap tot hun taak en afgod hebben gemaakt."

Met deze groep Noordamerikanen wordt gedoeld het werk van de I.C.C.C. in Brasil. Wat in kringen van de Wereldraad betreurd werd, is in feite alleen maar iets waarover wij ons kunnen verheugen. In een volgende bespreking van dit boekje hopen we de ontwikkeling van de invloed van de Wereldraad in Brasil verder na te gaan.

A. Nap.

A V O N D G E B E D

Ik dank U voor de vrouw, die Gij mij hebt gegeven
en voor mijn kinderen, die gaaf zijn en gezond;
ik dank U voor het moeitevolle, rijke leven
en bovenal voor dit: dat ik mijn Heiland vond.

Ik dank U voor de diepe, kostbare gedachten,
die door geschrift en boek de mijne kunnen zijn;
en voor mijn vrienden, die te veel van mij verwachten:
ik ben een kleine kruik; daarin is weinig wijn.

Heb dank, omdat ik dit kan zonder hoogmoed zeggen
en ook, omdat ik groot ben, want ik ben Uw kind:
wat niemand in de tijd zijn naasten uit kan leggen,
is wat elk in de hemel vanzelfsprekend vindt.

Ik blijf ook in dit uur van ramp en wanhoop weten:
een stroom van vreselijk leed golft aan mijn huis voorbij;
hoe zou ik ooit de oorlog en de haat vergeten ?
Maar allereerst ben ik van U, zijt Gij van mij.

Daarom zijn in dit uur de hemelpoorten open:
ik zie U, Here Jezus, staande als geslacht,
Hoe blij is thans mijn hart ! Niets heb ik meer te hopen,
want alles is vervuld en alles is volbracht.

Vergeef mijn zonden. Ik heb veel en vaak misdreven;
met doen en denken schond ik menigmaal Uw wet.
Ik weet: Gij hebt ze mij om Christus' wil vergeven,
al had mijn liefde nooit ontbloeid in dit gebed.

Geef, dat ik een goed lidmaat van Uw Kerk mag wezen.
Geef mij het eerlijke, begrijpelijke woord,
zodat mijn naaste, die een vers van mij mocht lezen,
niet mij, maar 't eigen, stomme hart getuigen hoort.

Ook bid ik voor de velen, die thans sterven moeten;
en voor de kinderen, die ziek zijn of verminkt;
indien de wereld voor het kinderleed moet boeten,
dan is het zeker, dat zij in de hel verzinkt.

Er zijn veel kinderen, die in het vuur verbranden.
O God, dat zulk een leed op aarde moet bestaan.
Hoe vaak dringt hun gekerm door deze kamerwanden !
Dan is het tevergeefs, dat ik wil slapen gaan.

Leg daarom voor vannacht om mijn gezicht Uw handen,
Gij, die mijn angst en wanhoop kent, mijn lijden ziet.
Al branden steden, ook Uw liefdevuur blijft branden:
de wereld is trots alle leed, Uw rijksgebied.

Veel heb ik nog te zeggen, dat ik ben vergeten;
Gij, die mij beter kent dan ik mijzelve ken,
bidt Gij, wat ik dit ogenblik had moeten weten.
Spreekt niet in elk, die bidt tot U, Uw eigen stem ?

Uit: Waan en weten.

--

Koos van Doorne

.....
R u b r i e k v o o r d e V r o u w
.....
+++++

BRAZILIAANSE MENU'S. (I)

Ondanks (of dank zij ?) het kostelijke spel van de jeugd op de be-
groetingsavond, waarin zo heerlijk de draak werd gestoken met fantasie-
loze maaltijden, gaan we het gesmade menu deze keer toch maar eens nemen
voor een hele serie Braziliaanse gerechten.

Het gehele menu is:

- Bruine bonen met saucijsjes.
- Rijst.
- Sla met ei en tomaat
- Gelatine-pudding.

Bruine bonen met saucijsjes:

300 gram bruine bonen, gaar koken na het uitzoeken en wassen;

4 tot 8 saucijsjes, 1 uur meekoken.

1 fijn gesnipperde ui;

ongeveer 1 ons gerookt spek in dobbelsteentjes gesneden;

1 knoflookteentje, snipperen en met zout fijn wrijven.

} Z0Z

Deze laatste drie heel licht bakken (fruiten) in mais-of andere soort olie, en 10 minuten meekoken. Zout op smaak toevoegen.

Opdienem: met al het kookvocht er bij. Mandiok-meel er bij geven, dat op het bord vermengd wordt met het kookvocht.

Rijst:

300 gram rijst, uitzoeken, wassen, fruiten in een of ander soort olie (2 lepels).

Daarna de rijst in 9 dl water met 1 lepel zout gedurende $\frac{1}{2}$ uur koken.

Sla met eieren en tomaat:

Slasaus: $\frac{1}{4}$ lepel azijn

1 dl water

2 lepels mais-olie

Zout en fijn gesneden peterselie

} Alles vermengen en over
de (hele!) slabaderen gieter

Sla: De bladeren wassen, héél laten en vermengen met de slasaus.

Garneren met hardgekookt in plakjes gesneden ei en met plakjes tomaat.

Gelatinepudding:

De gelatinepoeder (met smaakje !) aanmaken met wat warm water. Bijvullen met koud water volgens de gebruiksaanwijzing.

(meestal 1 dl water voor 3 gram gelatine.)

Opmerkingen:

1. In alle recepten wordt de Braziliaanse manier van klaarmaken aangegeven, hoewel in bepaalde gevallen de eigen methode de voorkeur zal hebben. (B.v. het weken van de boneb, wat de kookduur verkort.)
2. De hoeveelheden zijn berekend voor 4 personen. Hebt U holle, bolle Gijzen aan tafel, dan dit verdubbelen.
3. De gebruikte azijn heeft een veel hoger azijnzuurgehalte dan de Nederlandse merken met hun 4% azijnzuur.
4. Bij de vleesbereiding is de jus gewoonlijk niet belangrijk. Voldoende vocht krijgt men dan binnen door mineraalwater, bier of wijn er bij te drinken.

KLEUTERCOMMENTAAR

Voor Dicki (6) levert de bruiloft te Kana nog één moeilijkheid:
"Papa, waarom drinken ze dan geen kóffie ?"

J.C. Dees.

TECHNIEK

MAGNETISME (III)

Een magnetisch veld is de ruimte rondom een magneet, waarin de magnetische kracht merkbaar is. Bewegen we nu een draad door een magnetisch veld, en wel loodrecht op de richting van de aantrekkingskracht, dan zal er in de draad een kleine elektrische stroom gaan vloeien, wanneer de uiteinden ervan met elkaar verbonden zijn. Dit is te controleren met een zeer gevoelige stroommeter. Nemen we nu niet één draad, maar meer, in de vorm van een spoel, dan zien we dat de stroom groter wordt. Nu blijkt, dat de grootte van de stroom o.a. afhankelijk is van: de sterkte van het magnetische veld, het aantal windingen van de spoel, en de snelheid van de spoel in het magnetische veld.

In een rijwieldynamo zit een magneet en een spoeltje. Bij sommige draait de magneet binnen de spoel, bij andere draait de spoel binnen een magneet van bepaalde vorm, maar in beide gevallen vinden we bovengenoemd principe terug, dus beweging van de draadspoel in een magnetisch veld. Dat de elektrische stroom groter wordt naarmate de dynamo sneller draait zult U allen wel eens opgemerkt hebben.

Bij grotere dynamo's of generatoren treffen we geen permanente magneet meer aan, maar is deze vervangen door een electromagneet, dus weekijzer, waaromheen een draadspoel is gewikkeld. Door de spoel wordt een stroom gestuurd. U zult zeggen: dan heb je bij zo'n generator altijd een aparte stroombron nodig, b.v. een accu. Ja, soms, vooral bij zeer grote generatoren is dit inderdaad het geval, maar gewoonlijk stuurt men een deel van de opgewekte stroom door de magneetspoel.

De generator moet aangedreven worden. Dit kan b.v. met een electro- of benzine-motor, een windmolen, een watermolen, of bij de grotere meestal met een stoomturbine of een waterturbine.

(De elektrische energie in Monte Alegre wordt gedeeltelijk opgewekt door twee grote generatoren in de waterkrachtcentrale te Mauá, en gedeeltelijk door generatoren met stoomturbines in de fabriek in Harmonia.)

Bij generatoren beweegt dus in principe een draad door een magnetisch veld, waardoor een elektrisch stroompje ontstaat.

Sturen wij echter door een draad, die zich in een magnetisch veld bevindt dan zal op die draad een kracht uitgeoefend worden, die hem in beweging tracht te brengen. Zie hier het principe van de electromotor.

En evenals bij de generatoren ook hier weer: geen permanente magneet meer, maar een electromagneet. En zo komen we dus als vanzelf van magnetisme op electriciteit. Daarover een volgende keer wat meer.

Nu nóg iets over magnetisme, wat we onlangs lazen onder een kopje: Magnetisme en plantengroei.

Manneer men maiskorrels en bonen vóór het zaaien gedurende enige tijd in een krachtig magnetisch veld brengt, dan blijken de zaden eerder te ontkiemen, dan zonder deze behandeling. De tijd van behandeling moet liefst twee à vier etmalen zijn, waarbij dan ook nog van invloed is hoe de korrels liggen. Aldus behandeld zaad ontkiemde 8 tot 12 uur vroeger. Het effect kon nog worden vergroot, aldus het berichtje, door bij de uitplanting eveneens een orientatie op het aard-magnetische veld toe te passen.

Hier in Brazilië met zijn lange zonnige zomers lijkt het ons niet de moeite waard, om hieraan veel aandacht te besteden. Maar in Nederland kan 8 à 12 uur juist weer een paar regendagen schelen.

Wel lijkt het ons dan aanbevelenswaardig om niet alleen proeven te nemen met mais en bonen, daar deze toch niet de voornaamste landbouwproducten zijn.

M. Bos.

.....
 K R I T I S C H E K R O N I E K.

Dat onze koloniegemeenschap wel ondernemingsgeest bezit, betwijfelen we niet. Een paar punten zouden dit misschien iets kunnen verduidelijken

In de eerste plaats is daar onze actieve schoolvereniging, die ook meedoet in de "puttenwedstrijd" U moet n.l. weten, dat verscheidene putten in de laatste tijd het levenslicht aanschouwden.

Genoemde schoolvereniging nu, bleek naast ondernemingsgeest ook doorzettingsvermogen te bezitten. Want toen de eerste put na veel moeite

bijna klaar was, doch voor de ogen der gravers weer instortte, zorgde men er voor, dat er weer een nieuwe kwam. Niets geen bijzonders, zult U denken? Als U dan maar niet vergeet, dat deze nieuwe put bijna even groot en wijd van omvang is als het toekomstige nieuwe huis van onze nieuwe huishoudonderwijzeres.

Een ander, zeker vermeldenswaardig feit is het werk dat er werd verricht op het land van één onzer kolonisten-boeren. Ook daar werd een put gegraven, op een nogal hoog gelegen stuk grond. De bedoeling was om het water er niet uit te pómpen, maar om het automatisch er uit te laten lopen, via een leiding naar drinkbakken voor de koeien, die op een veel lager gelegen gedeelte staan. Precies hetzelfde, maar nu in groter formaat dus, zoals wij vroeger met een slangetje speelden om het water van het ene in het andere bakje te laten lopen.

Echter, toen de put klaar was, bleek de trekkracht naar de lager gelegen drinkbakken niet groot genoeg te zijn. Er moest te hoog worden opgezogen. Maar onze ondernemende boer wist er wel raad op. Er werd nl een lange sleuf gegraven die bij de put het diepste was, wel 8 meter, en daarna geleidelijk verminderd werd. Daarin werd de leiding gelegd. Zandheuvel na zandheuvel kon men op kilometers afstand zien verschijnen. Weken werd er gewerkt, en ziedaar, het lukte. Na al die ingespannen arbeid stroomde het water automatisch in de bakken.

Maar, jammer genoeg, bleef het niet stromen. Telkens weer komt er op geheimzinnige wijze lucht in de leiding, die de waterstroom tegenhoudt. Met man en macht onder zeer deskundige leiding wordt er thans gezocht naar de oorzaak van dit euvel. Alle aansluitingen worden nog eens extra nagekeken, en iedereen vraagt zich af, waar toch het lek zit.

Naar onze bescheiden mening wordt toch de oorzaak van dit euvel nog steeds op een verkeerde plaats gezocht. Want ongetwijfeld zal er zich in de put een kikker bevinden, die dagelijks zijn overtollige lucht in de leiding blaast. Vandaar de verstopping.

Vermoedelijk zal, na het publiceren van deze wijze raad één der gezinsleden als kikvorsman in de put gaan afdalen om het raadsel op te lossen en de kikker te gaan vangen.

De ene kikker op zoek naar de andere.....!

We wachten in spanning.

Een ándere Kennis van SPECTATOR

P E R S S C H O U W.

Op Hervormingsdag 1966 lees je natuurlijk met bijzondere aandacht het artikel "Revolução da Igreja" in het nieuwe maandblad "Realidade". Vooral wanneer het in déze vorm naar voren wordt gebracht: De reporter Narciso Kalili bracht 15 dagen door tussen de studenten in het convent van de Dominicanen in São Paulo. Hij ontdekte, dat deze studenten de liefde en het evangelie prediken en zó een omwenteling in de kerk veroorzaken.

Bij lezing van het artikel vraag je je af, of dit nu die revolutie is, die Maarten Luther voor ogen stond: terug naar Gods Woord. We zullen uit dit verslag van de reporter enkele belangrijke dingen naar voren brengen. Men kan dan zelf na lezing oordelen of hier inderdaad een terugkeer is naar Gods Woord alleen.

Het artikel geeft een aantal uitstekende foto's en een beschrijving van de opleiding van de Dominicanen. Daaruit blijkt, dat er veel meer

contact is met het moderne leven. De drie geloften die de Dominicanen moet afleggen zijn nog dezelfde: gehoorzaamheid, armoede en celibaat.

G e h o o r z a a m h e i d : Aan de regels van de orde en aan de kerk zoals zij zich uitdrukte op het Eucumenisch Concilie te Rome.

A r m o e d e : Men ziet grote misstanden en wil zich houden aan: Men kan niet God dienen en de Mammon.

C e l i b a a t : (de priesters mogen niet huwen.)

Zo kan men zich beter aan zijn taak geven. Bovendien acht men dit een beeld van het eeuwige leven, waarin volgens het evangelie geen man of vrouw zijn zal, maar waar de liefde in gemeenschap met God zo intens mogelijk zal zijn.

In dat klooster bereiden de studenten zich voor op hun taak.

Sommigen voelen een goddelijke roeping daartoe, een ander zegt echter:

"Ik voel mij niet geroepen door God, maar door de mensheid; ik voel mijn bijdrage te moeten leveren voor de eenheid van de mensen."

De taak waartoe ze zich geroepen gevoelen, omschrijven ze aldus:

"Het uitbannen van alles wat de mensen ongelukkig maakt. Om dit doel te bereiken -het aanwijzen van wegen die leiden naar een betere wereld- geloven de Dominicanen, dat de christenen steeds sterker moeten staan, zich moeten verenigen in éénzelfde kerk. Zij prediken deze eenheid -het eucumenisme- met de uitspraken van het Eucumenisch Concilie en met het verzoek van Christus aan zijn discipelen: Opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn.

Om die taak te kunnen vervullen wordt men gesterkt door het geloof. Volgens de reporter "vinden zij het geloof in meditatie en in gesprek met God".

Zo krijgt men een sterk roepingsbesef om de mensen te moeten helpen. De kracht om de mensen te helpen ligt in de liefde voor de medemens.

"En die medemens leeft in een wereld vol bedrog, onrecht en haat, en deze dingen gaan in tegen de waardigheid van de mens en van het Woord van God".

Van een volledige terugkeer naar Gods Woord blijkt hier nergens.

Op deze reformatiedag kan niet de juichkreet worden aangeheven: In Gods Woord vonden Rome en de Reformatie elkander.

De aard van deze rubriek leent zich niet voor een bespreking van alle onderdelen. Het lijkt mij een taak voor onze mannen- en vrouwenverenigingen en voor de jeugdvereniging om na te gaan wat het Woord van God van al deze dingen zegt.

A. Nap.

WIJ LEZEN SAMEN DE "INSTITUTIE"

Boek III, hoofdstuk XI : 16 en 18.

Hervormingsdag 1966, en daarom uit de Institutie:

Over de rechtvaardigmaking des geloofs en in de eerste plaats over de definitie van de naam en de zaak zelf.

16. Maar wanneer de Schrift spreekt over de gerechtigheid des geloofs, voert zij ons geheel ergens anders heen: namelijk dat wij, ons van het aanschouwen van onze eigen werken afwendend, alleen op Gods barmhartigheid en Christus' volmaaktheid zullen zien. Immers, zij leert déze orde van rechtvaardigmaking, dat God van den beginne aan door loutere en onverdiende goedheid zich verwaardigt de zondige mens te omhelzen, niets in hem opmerkende, waardoor Hij tot barmhartigheid zou kunnen bewogen worden, dan zijn ellende, daar Hij

ziet, dat de mens geheel en al ontbloot is en buiten het bezit is van goede werken; maar uit Zichzelf oorzaak nemende om hem wel te doen, opdat Hij in de zondaar het besef wekke van Zijn goedheid en hij, niet vertrouwend op zijn eigen werken, zijn ganse zaligheid in Gods barmhartigheid stelle.

Dit is het besef des geloofs, waardoor de zondaar in het bezit komt van zijn zaligheid, wanneer hij uit de leer van het evangelie bekent, dat hij met God verzoend is: dat hij, door tussenkomst van Christus' rechtvaardigheid, en nadat hij vergeving der zonden verkregen heeft, gerechtvaardigd is, en, ofschoon hij wedergeboren is door de Heilige Geest Gods, bedenkt, dat niet in de goede werken, waarop hij zich toelegt, maar alleen in de gerechtigheid van Christus voor hem de eeuwige zaligheid gelegen is.

Wanneer deze dingen stuk voor stuk overdacht zijn, zullen wij aan onze opvatting een duidelijke uitlegging schenken. Zij zouden evenwel in een andere orde, dan ze voorgesteld zijn, beter geschikt kunnen worden. Maar dat doet er weinig toe, als ze maar zo onderling samenhangen, dat wij de ganse zaak, behoorlijk uiteengezet en vast bevestigd, voor ogen hebben.

18. Een tweede bewijsplaats is deze (Gal. 3:11): "Dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar: want de rechtvaardige zal uit het geloof leven; doch de wet is niet uit het geloof, maar de mens die deze dingen doet zal door dezelve leven."

Hoe zou dit argument stand houden, indien het niet vaststond, dat de werken bij het geloof niet in rekening komen, maar geheel daarvan afgezonderd moeten worden? De wet, zegt hij is verscheiden van het geloof: Waarom? Omdat tot de rechtvaardigheid der wet de werken vereisd worden. Dus volgt daaruit, dat ze tot de rechtvaardigheid des geloofs niet vereisd worden.

Uit die vergelijking blijkt, dat zij, die door het geloof gerechtvaardigd worden, zonder, ja geheel buiten de verdienste der werken gerechtvaardigd worden, omdat het geloof de rechtvaardigheid ontvangt, die het evangelie schenkt.

En het evangelie verschilt daarin van de wet, dat het de rechtvaardigheid niet biedt aan de werken, maar alleen plaatst in Gods barmhartigheid. Daaraan gelijk is wat Paulus getuigt aan de Romeinen (4:2), dat Abraham geen stof tot roemen heeft, omdat het geloof hem tot rechtvaardigheid gerekend is; hij voegt daaraan de bevestiging toe, dat er dan plaats is voor de gerechtigheid des geloofs, wanneer er geen werken zijn, waaraan loon verschuldigd is. Waar werken zijn, zegt hij, daar wordt hun het verschuldigde loon uitbetaald; wat echter aan het geloof geschonken is, is onverdiend. Immers, ook de zin der woorden, die hij daar gebruikt, heeft hierop betrekking.

Uit wat hij een weinig later zegt, dat wij daarom de erfenis uit het geloof verkrijgen, opdat ze naar de genade zij, maakt hij op, dat de erfenis onverdiend is, omdat ze door het geloof verkregen wordt.

Vanwaar komt dit anders dan omdat het geloof zonder de steun der werken geheel rust op Gods barmhartigheid? En ongetwijfeld in dezelfde zin leert Paulus elders (Rom 3:21), dat de rechtvaardigheid Gods zonder de wet geopenbaard is, ofschoon ze getuigenis heeft van de wet en de profeten, want nadat hij de wet uitgesloten heeft, zegt hij, dat die rechtvaardigheid niet door de werken geholpen wordt, en dat wij haar ook niet verkrijgen door de werken, maar dat wij ledig naderen om haar te ontvangen.

MENSEN EN OMGEVING BUITEN DE KOLONIE (II)

(Vervolg van "Rubriek voor de Vroeuw" van het september-nummer.)

De woonkamer wordt "sala" genoemd, en niet ten onrechte. Ze heeft met de hoge, gewelfde betimmering van smalle pinheiroplanken en dwarsbalken van imbuiahout inderdaad zaalallures. En niet te vergeten de grote open haard.

Wie schreef ook weer:.....dit is waarvan de minstreels zongen
in wintertijd bij 't vuur in de zaal,
het lied, het oude en immer jonge
van een grote liefde het kleine verhaal.....?

't Doet er ook niet toe. Het is een heerlijkheid om tegen het licht van het vlammspel een klein jochie te zien spelen, en de hond, die met de kop op de poten ligt te slapen, voltooit het geheel.

De lage tafel is een stuk boomstam van 1 meter doorsnee en 12 cm dik Gepolitoerd imbuiahout, móóí, héél mooi ! De poten zijn eveneens massief, en om in stijl te blijven, vervaardigd van jonge boomstammetjes van maar 20 cm doorsnee.

Tegen de, in gebroken wit, gesausde wanden hangen een paar Braziliaanse schilderijen en reproducties uit Oostenrijk, het stamland van de heer des huizes.

Ook de bibliotheek bevat naast technische Braziliaanse werken heel wat Duitse titels, terwijl er ook enkele Braziliaanse boeken bij staan over opvoedkunde.

Ik heb de ideeën en principes van laatstgenoemde werken nog niet bestudeerd, maar in de dagelijkse praktijk valt het verschil op met onze opvoedingsgewoonten.

Men zal geen baby zien zonder fopspeen en tot 2 à 2½-jarige leeftijd blijft deze erg in ere. Snoepjes zijn altijd bij de hand, als afleidingsmanoeuvre voor opkomende huil- en driftbuien, en het kleine jochie van 1½ jaar heeft zoveel speelgoed, dat het geen enkele bekoring meer daarvoor heeft. Bovendien zijn er zoveel mensen, die zich met hem bemoeien, dat, als hij een enkele keer met speelgoed bezig is, er altijd wel iemand langs komt, die zijn aandacht even hebben wil.

De dagindeling van zo'n hummeltje ?

's Morgens om 8 uur flesje pap van melkpoeder + water + maizena, en dan nog een dutje doen tot 9 uur of half 10.

Om 12 uur een bordje soep van poulet, rijst, aardappels, wordels en bombrinho (een soort komkommer) en dan rijdt het dienstmeisje in het wandelwagentje met hem rond tot ze hem slapend naar boven kan brengen. Tegen koffietijd (4 uur 'snamiddags) heeft hij dan wel op het belletje gedrukt om te kennen te geven, dat hij wakker is. Voor die koffiedrinkerij wordt de tafel weer uitgebreid gedekt, en staat er naast het brood, ook taart of cake op tafel. Kamillethee is een geliefkoosde kinderdrank. Volwassenen drinken bij de warme maaltijd naast wijn of bier ook veel mate-thee. Chinese thee is wel bekend maar niet erg ingeburgerd.

Dank zij de uitgebreide koffie 's middags kan de avondmaaltijd vrij laat zijn, om zeven of acht uur. Is er geen visite te verwachten, dan vertrekt na het avondeten en na de afwas ieder naar zijn slaapkamer waar de tijd gevuld wordt met lezen, radio luisteren en om tien uur, half elf slapen gaan.

De kleine kinderen blijven ook op tot het bedtijd voor de ouders is. Het enige voordeel van dit systeem lijkt me, dat de vaders, die een hele dag weg zijn, ook 's avonds nog wat met hun kroost spelen kunnen. Voor het dienstmeisje van 14 jaar zijn het intussen lange dagen.

En eerlijkheidshalve moet men dit wel in rekening brengen, als men voorzichtig concludeert, dat ze nu niet bepaald overloopt van energie. Ze heeft grote belangstelling voor de in huis gevoerde gesprekken, en de schandaaltjes in de sensatiepers. Ze informeert ook naarstig of mijn kleren zelf gemaakt zijn en wat mijn geloof is. Nu heb ik zondag I nog niet in 't Portugees geleerd, en het antwoord hierop is dan ook wat stuntelig samengesteld. Zelf is ze Rooms-Katholiek gedoopt, maar daarmee is geloof ik ook alles gezegd. De rijkdom van het "een zeker weten en een vast vertrouwen" kent ze beslist niet. Jammer.

J.C. Dees.

B o t s i n g tusschen

een P a t e r D o m i n i c a a n
en een J e z u i e t.

In het blad "In de rechte straat", maandblad voor het getuigend gesprek met Rome, ontdekten we de volgende vertelling over het auto-ongeluk van een Pater Dominicaan, die in botsing kwam met een geslepen Jezuiet. Dit verhaal zal dan ook wel bedoeld zijn om de slimheid en de keiharde Jezuietenmentaliteit te karakteriseren.

"In volle vaart botsten twee auto's tegen elkaar. De chauffeur van de ene auto werkt zich met moeite naar buiten. Hij is een pater dominikaan. Hij strompelt naar de kant van de weg en gaat daar zitten.

Uit de andere auto komt een jezuiet te voorschijn. Hij gaat naast de dominikaan zitten. Beiden met bebloede koppen.

"We zijn er erg aan toe", zegt de dominikaan, "maar gelukkig, we leven nog". "Ja", zegt de jezuiet, "en ik heb nog wat lekkers in mijn auto om wat op te kikkeren".

En werkelijk, uit het wrak van de auto haalt hij een fles cognac en houdt die de dominikaan voor. "Dat zal ons goed doen!" "Ja", zegt de dominikaan en zet de fles aan de mond. Klok-klok-klok..... "Hè wat kikker je daar van op! Als 't u blijft. Nou u".

Maar tot zijn grote verbazing zet de jezuiet de fles naast zich neer. "Waarom drinkt u niet?", vraagt de dominikaan.

Antwoord van de jezuiet: "Ik wacht tot de politie geweest is en de schuld van het ongeluk is vastgesteld".

VAN DE ZENDINGS- EN EVANGELISATIECOMMISSIE

Er werd weer een vergadering van de commissie met de huisbezoekers gehouden. Over 17 gezinnen die werden bezocht, en over de schets bij die huisbezoeken gebruikt werd gesproken. De schets behandelde de geschiedenis van Uzia en uit het Nieuwe Testament de volgende teksten:

- 1 Joh. 14:15 -Wanneer gij Mij liefhebt zult gij mijn geboden bewaren.
1 Joh. 14:21 -Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.
1 Joh. 14:23 -Indien iemand Mij liefheeft zal hij mijn Woord bewaaren, en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen.

Een enkel ding uit wat wij bespraken zal misschien interessant zijn om te noemen. Van bijna alle bezoeken werd gezegd dat men zo gastvrij

werd ontvangen. Voor de eerste maal werd gerapporteerd, dat de huisbezoekers ook waren uitgelachen.

Een tweetal huisbezoekers had de volgende ervaring. In een huis aangekomen, wilde de bewoner even naar de buurman om een bijzondere foto op te halen. De huisbezoekers zeiden, dat de man ook zo wel kon vertellen, wat er op de foto stond. En zo kwam het verhaal. Tijdens de grote brand van 1963 moest een man z'n huis verlaten. Rondom stond alles in brand. Maar voordat de man op zijn paard wegreed, keek hij nog eenmaal om en beloofde toen, als Nossa Senhora Aparecida zijn huis zou bewaren, hij haar altijd trouw zou dienen. Na de brand kwam de man terug. Het huis was niet opgebrand. Daarom vroeg hij aan een vriend een foto van zijn huis te nemen, dat zo bijzonder bewaard was. De foto werd genomen en de film ontwikkeld. Toen de afdrukken werden gehaald zag men op de foto bovenop het huis het beeld van "Nossa Senhora Aparecida". Deze foto is nu overal te koop. Gelukkig was een der huisbezoekers zo handig dat direct aan de man de fotografische truc kon worden uitgelegd en daarom besloot deze man zijn plan om ook zo'n foto te kopen, maar niet uit te voeren.

Andere huisbezoekers kwamen op een avond, totaal onwetend, in een huis, waar een zwaar zieke lag. Ja, de vrouw lag op sterven. Ze wisten eerst niet wat te doen, maar hebben toen Joh. 10 gelezen en ook nog gebeden.

Na het uitbrengen van het verslag moest er gesproken worden over het hoe van het voortzetten van ons werk. Welk bijbelgedeelte zullen we nu eens bespreken? Wat sluit het beste aan bij de mensen in onze omgeving? Er werd afgesproken Handelingen 16 eens te bestuderen. En een week later werd aan de hand van een schetsvoorstel uitvoerig over dit hoofdstuk gesproken. Een enkele wilde een iets uitvoeriger schets. Ondertussen hebben we alweer een bezoek afgelegd en verteld uit Hand. 16. Heel stil zaten de mensen te luisteren. Met heel veel aandacht.

U zult in dit gedeeltelijke verslag hebben opgemerkt het ontbreken van klachten over het zich uitdrukken in het Portugees. Hier merkt u hoe de Here onze gebeden om hulp daarin heeft verhoord.

A. Nap.

HET WEEROVERZICHT

SEPTEMBER

<u>Dag</u>	<u>Temperaturen</u>		<u>Regen</u> <u>in mm</u>	<u>Dag</u>	<u>Temperaturen</u>		<u>Regen</u> <u>in mm</u>
	<u>Max.</u>	<u>Min.</u>			<u>Max.</u>	<u>Min.</u>	
1	22	15	67,-	16	24	12	10,8
2	19	13	7,1	17	22	8	--
3	15	12	12,9	18	22	5	--
4	15	11	9,2	19	25	9	--
5	24	13	--	20	22	8	--
6	25	12	--	21	21	7	6,4
7	28	14	--	22	22	4	--
8	31	16	--	23	22	5	--
9	32	16	--	24	25	6	--
10	32	16	--	25	29	6	--
11	33	15	--	26	32	11	--
12	33	15	--	27	35	12	--
13	34	16	--	28	29	12	21,1
14	32	17	--	29	30	12	--
15	34	15	--	30	31	13	--

Hierboven ziet u de cijfers over de maand september 1966.
De gemiddelde maximum temperatuur was 27,6 °C; de minimum temperatuur was 11,5 °C.

Zoals de vorige keer reeds is opgemerkt hebben we deze maand behoorlijk veel regen gehad, en het was zeer groeizaam. In totaal viel er 134,5 mm regen in 7 dagen.

In deze maand werden 4 nachtvorsten waargenomen in de dalen.

M. Groenveld.

VERENIGINGSNIEUWS

MANNENVERENIGING

15 november: Inleider: P. Timmerman: Vrij onderwerp: De geschiedenis van Rome.

29 november: Inleider: G.A. Jans: Richteren 16.

VROUWENVERENIGING

Afdeling "Middag"

8 november: Zr S. Veldman: Vrij onderwerp.

22 november: Zr H. van Pijkeren: Kerkgeschiedenis, schets 9.

Afdeling "Avond"

8 november: Inleidster: Zr G. Groenveld: Jeruzalem of Babylon, schets 14.

Lezen: Zr H. Buitenhuis.

22 november: Inleidster: Zr P. Timmerman: Micha 3-5, uit R.h.W mei 1965.

Lezen: Zr G. Groenveld.

JEUGDVERENIGING "Van Knop tot bloem".

Zondag 13 november: Bespreking over:

Matth. 26:1-16; Marcus 14:1-11; Joh. 12:1-8.

Zondag 27 november: Bespreking over:

Matth. 21:1-7; Marcus 11:1-11; Lukas 19:29-48; Joh. 12:12-19.

JEUGDVERENIGING O.D.S.

9 november: Inleidster: G. Timmerman: Maleachi 2.

23 november: Inleider: J.T. Sikkema: Maleachi 3.

30 november: Inleidster: Zr I Nauta-Janssens: Verloving en huwelijk in het Koninkrijk Gods.

De HERE verblijdde ons zeer met
de geboorte van een zoon en
broertje, die we

G E E R T

noemden.

G. Venhuizen

A. Venhuizen-Nijburg

: Harma

Reina

Lucie

Jannie

Ineke

Monte Alegre - 11 oktober 1966